

Fornuft i de Konservative, de Moderate, som en Tid endnu vil sidde med Flertallet i det andet Ting, vil de dog ikke bruge deres Flertal til en absolut Stejlen, en absolut Modstand mod alle Tidens Fremskridtskrav, thi det vilde være meget uklog konservativ Politik. De bliver nok saa fornuftige, naar de ser et Folkets Flertal eller et Mindretal, der nærmer sig betydeligt til at være et Flertal og snart kan blive det, at de vil anse det for det klogeste at give til en vis Grad efter, at lempe sig efter Tidens Fremskridt for at gøre Udviklingen saa jævn og saa rolig som muligt; thi ellers blev Følgen blot, at Fremskridtet vel kunde standses en Tid, men kun brød saa meget voldsommere igennem senere. Vi Socialdemokrater er ikke Tilhængere af Revolution, men af Udvikling. Vi har været Evolutionister alle Dage og vil være det fremdeles, og vi er ikke mindst blevet dybt befæstet i denne Overbevisning ved det, vi har oplevet i det sidste 10-Aar. En fremragende Samfundsforsker skrev for nogen Tid siden, at det moderne Socialdemokrati i Virkeligheden er dybt antirevolutionært, fordi vi har set, hvad Krig, Revolution, Eksplosioner og Katastrofer fører med sig. Socialismen kommer ikke ved en Lov eller et Lovgivningskompleks i en enkelt eller nogle enkelte Valgperioder, heller ikke ved Revolution, men efter vor Opfattelse som Frugten af en lang organisk Udviklingsproces. Jo jævnere og mere roligt denne Udvikling gaar for sig, desto solidere bliver Fremskridtet. Vi tror paa Vækst og Modning; og en Opgave for Socialdemokratiet i disse Tider og i de kommende Tider vil det, saa vidt jeg skønner, netop være at gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre nye Katastrofer mellem Nationerne og indadtil i Samfundet; for vi har set, at disse Katastrofer ikke er det store Kladeradatsch, der bringer Paradis efter Ragnarok med eet Slag; men vi har set, hvorledes det hemmer Udviklingen. Vi ønsker derfor at arbejde sammen med alle ærlige Demokrater, der har social Interesse, og som vil formæle Liberalismen, som de Herrer fra radikal Side har talt om i disse Dage, med den sociale Tanke. Om end vi stræber frem mod Flertal, ønsker vi altid ved den Indflydelse, som Arbejderbevægelsen og Socialdemokratiet paa ethvert givet Tidspunkt har, at give en positiv Indsats i Samfundsudviklingen. Vi ønsker ikke at trække os tilbage. Vi ønsker ikke, at der skal være noget tomt Rum tilbage; det vilde kun blive udfyldt af reaktionære Kræfter. Vi ønsker at udnytte vor Indflydelse til en Indsats i hvert Døgn positive Fremskridtsarbejde,

og en af vore store Opgaver vil være at virke forebyggende overfor den Tendens til Katastrofer udadtil og indadtil, som Kapitalismen bærer i sig selv. Nu vel, mellem de Herrer konservative-moderate Samfundsofattelse, mellem den nuværende Regeringsbloks Opfattelse og en saadan Opfattelse som den, jeg her har gjort gældende, staar Valgslaget. Det ligger i Vælgernes Haand, hvor Sejren skal være.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte, at jeg, da jeg forleden Dag havde Ordet, havde sagt, at jeg ikke vilde beskæftige mig med ham, men at jeg alligevel havde gjort det, jeg ved ikke, gennem hvor mange Hundrede Sekunder, efter det ærede Medlems Udregning. Det ærede Medlem ved, at det, jeg i den Forbindelse udtalte, var, at jeg ikke vilde komme ind paa de Udredninger i Forbindelse med adskillige af Sommerens Spørgsmaal, som det ærede Medlem havde bragt paa Tale her i Tinget, da han første Gang havde Ordet. Der er altsaa en Uoverensstemmelse med det faktisk skete, saaledes som det er det ærede Medlems Vane ogsaa i hans Journalistvirksomhed, og som han her fra denne Talerstol har givet Udtryk. Det ærede Medlem burde ved den Skildring, han gav af, hvad Konsekvensen vilde være blevet af et Martyrium for ham, hvis han vilde have holdt sig til Realiteten i Debatten mellem ham og mig, have haft Erindring om, at jeg udtrykkelig sagde, at vor Tavshed i den Sag, til hvilken det ærede Medlem sigtede, var og er Udtryk for en Følelse overfor det ærede Medlem som journalistisk Fænomen, som jeg ikke vil nævne her, men ingenlunde Udtryk for, at vi erkender, at det ærede Medlem paa noget Punkt har ført Bevis for det, han paastod, han havde ført Bevis for. Jeg gad ogsaa vidst, hvorledes det ærede Medlem skulde bære sig ad med at føre et saadant Bevis. Og her kommer vi til det, som er Kernen i vor Stilling til det ærede Medlem, nemlig dette, at det Sagsanlæg, som det ærede Medlem ønskede, i Virkeligheden skulde tjene helt andre Interesser fra det ærede Medlems Side, end han paastod, han vilde tjene i denne Sag, nemlig at faa selve det Spørgsmaal, som gav Anledning til hans enestaaende journalistiske Optræden, oplyst. Det ærede Medlem forkyndte i sit Blad, hvilke Vidneforsler han vilde foranstalte, alt, hvad han gennem dette Sagsanlæg mente at kunne faa Bevis ført for, kun dette ene kunde et Sagsanlæg aldeles ikke opklare, Spørgsmaalet om, hvem der